

8. Kristus som mellemmand

1. Det behagede Gud i hans evige rådslutning at vælge og indsætte Herren Jesus, hans evige Søn, i overensstemmelse med den pagt de havde oprettet mellem sig, til mellemmand mellem Gud og mennesker,¹ og til profet,² præst³ og konge,⁴ hoved og frelser for sin kirke,⁵ alle tings arving⁶ og hele verdens dommer.⁷ Fra evighed af gav Gud Herren Jesus et folk til at være hans afkom. Disse ville i rette tid blive løskøbte, kaldede, retfærdiggjorte, helliggjorte og herliggjorte ved Herren Jesus.⁸

[Løskøbt = frikøbt fra slaveri ved Kristi dyrebare blod.

Kaldet = Hyrdens personlige og uimodståelige kald. Retfærdiggjort = erklæret retfærdig og frikendt i Guds øjne. Helliggjort = helbredt og forandret til hellighed ved hans magt. Herliggjort = endeligt forvandlet og ikklædt fuldkommen skønhed ved ophøjelsen til herligheden i himlen.]

2. Guds Søn, den anden person i den hellige Treenighed, sand og evig Gud, Faderens herligheds glans, af samme væsen og lige med ham.

- Han skabte verden og styrer og opretholder alle ting, som han har skabt.

¹ Esa 42,1; 1 Pet 1,19-20.

² ApG 3,22.

³ Hebr 5,5-6.

⁴ Sl 2,6; Luk 1,33.

⁵ Ef 1,22-23.

⁶ Hebr 1,2.

⁷ ApG 17,31.

⁸ Esa 53,10; Joh 17,6; Rom 8,30; Gal 3,13.

- Han tog på sig, da tidens fylde kom [*den tid der forud var fastsat af Gud*], menneskets natur inklusiv alle dets essentielle egenskaber og almindelige svagheder,⁹ undtagen synd.¹⁰

- Han blev undfanget ved Helligånden i Jomfru Marias moderliv, idet Helligånden kom over hende og den Højstes kraft overskyggede hende, således at han blev født af en kvinde af Judas stamme, af Abrahams og Davids slægt, som forudsagt i Skriften.¹¹

- Således blev to hele, fuldkomne og adskilte naturer uadskilleligt føjet sammen i én person, uden forvandling, sammensætning eller forvirring; - så at den Herre Jesus Kristus er sand Gud og sand menneske, men én Kristus, den eneste mellemmand mellem Gud og mennesker.¹²

[”Uden forvandling” betyder, at Kristi guddommelige natur ikke blev omformet til menneskelighed, men menneskelighed blev føjet til guddommelighed. Sammensætning betyder blanding – de to naturer kunne umuligt være blandet sammen. Forvirring forekom heller ikke. Med andre ord, der var ingen uorden, modsætning eller uforenelighed i denne ophøjede sammenføjning af to naturer.]

3. Herren Jesus, hvis menneskelige natur således er forenet med hans guddommelige natur til ét - i Sønnens person, blev helliggjort og

⁹ Joh 1,1 & 14; Gal 4,4.

¹⁰ Rom 8,3; Hebr 2,14-17; 4,15.

¹¹ Matt 1,22-23; Luk 1,27 & 31 & 35.

¹² Rom 9,5; 1 Tim 2,5.

salvet med Helligånden uden mål,¹³ idet han allerede havde i sig alle visdommens og kundskabens skatte.¹⁴ Det behagede Faderen, at hele guddomsfylden skulle bo i ham,¹⁵ og da han er hellig, uskyldig, ubesmittet¹⁶ og fuld af nåde og sandhed,¹⁷ var han fuldstændigt udrustet til at udføre embedet som mellemmand og garant,¹⁸ en titel og pligt som han ikke tog på sig selv, men blev kaldet af sin Fader til at udføre.¹⁹ Og Faderen gav også al magt [*som jordens Konge*] og dom [*af menneskeheden*] i hans hænder og påbød ham at udføre disse embeder.²⁰

4. Herren Jesus påtog sig dette embede som mellemmand og garant fuldstændigt villigt.²¹ For at gennemføre det blev han født under loven [*underlagt loven*]²² og opfyldte den til fuldkommenhed, og han udstod den straf, der tilkom os, den vi skulle have båret og lidt.²³ Han blev gjort til synd og til en forbandelse for os.²⁴ Han udholdt de mest ubeskrivelige sorger i sin sjæl og de mest smertefulde lidelser i sit legeme.²⁵ Han blev korsfæstet og døde og forblev i dødens tilstand, men

¹³ Sl 45,8; ApG 10,38; Joh 3,34.

¹⁴ Kol 2,3.

¹⁵ Kol 1,19

¹⁶ Hebr 7,26.

¹⁷ Joh 1,14.

¹⁸ Hebr 7,22.

¹⁹ Hebr 5,5.

²⁰ Joh 5,22 & 27; Matt 28,18; ApG 2,36.

²¹ Sl 40,8-9; Hebr 10,5-10; Joh 10,18.

²² Gal 4,4; Matt 3,15.

²³ Gal 3,13; Esa 53,6; 1 Pet 3,18.

²⁴ 2 Kor 5,21; Gal 3,13.

²⁵ Matt 26,37-38; Luk 22,44; Matt 27,46.

hans legeme undergik ikke forrådnelse.²⁶ På den tredje dag opstod han fra de døde med det samme²⁷ legeme, i hvilket han led på korset²⁸ og i hvilket han også steg op til Himlen,²⁹ hvor han sidder på sin Faders højre hånd og går i forbøn for sit folk,³⁰ og han skal komme igen for at dømme mennesker og engle ved verdens ende.³¹

5. Herren Jesus har fuldstændigt tilfredsstillet Guds retfærdighed³² ved sin fuldkomne lydighed og opofrelse af sig selv, som han gennem den evige Ånd én gang for alle ofrede op til Gud. Han har herved fremskaffet forsoning og købt en evig arv i Himmeriget til alle dem, som Faderen har givet ham.³³

6. Selv om genløsningens pris ikke blev betalt *de facto* af Kristus før efter han blev menneske, så var den kraft og sikre virkning og udbytte, som kom fra hans betaling, tilegnet de udvalgte i alle tidsaldre fra verdens begyndelse gennem de løfter, typer og ofre, i hvilke han blev åbenbaret og billedligt udtrykt, som sæden der skulle knuse slangens hoved³⁴ [*Adams efterkommer, der ville ødelægge Satan og synden*], og

²⁶ ApG 13,37.

²⁷ 1 Kor 15,3-4.

²⁸ Joh 20, 25 & 27.

²⁹ Mark 16,19; ApG 1,9-11.

³⁰ Rom 8,34; Hebr 9,24.

³¹ ApG 10,42; Rom 14,9-10; ApG 1,11; 2 Pet 2,4.

³² Hebr 9,14; 10,14; Rom 3,25-26.

³³ Joh 17,2; Hebr 9,15.

³⁴ 1 Mos 3,15; Hebr 4,2; 1 Pet 1,10-11.

også som Lammet, slagtet fra verdens grundlæggelse,³⁵ for han er den samme i går og i dag og til evig tid.³⁶

7. I sin gerning som mellemmand handler Kristus i overensstemmelse med begge sine naturer, hver natur gør hvad der passer til den. Men på grund af hans persons enhed, bliver det som passer til den ene natur nogle gange i Skriften tillagt den anden natur.³⁷ *[Versene, der viser dette, er eksempler herpå. Det ene sted, bliver Menneskesønnen refereret til som den, der kommer ned fra Himlen, mens han egentlig ikke var Menneskesønnen, før han blev menneske. Det andet sted bliver Gud refereret til som havende udgydt sit blod.]*

8. Alle dem, som Kristus har skaffet evig forløsning, vil han ganske bestemt og effektivt tilføre og anvende forløsningen på, idet han går i forbøn for dem,³⁸ og forener dem med sig ved sin Ånd og åbenbarer for dem i Ordet og ved Ordet frelsens mysterium. Han overtaler dem til at tro og adlyde,³⁹ idet han regerer i deres hjerter ved sit Ord og ved sin Ånd⁴⁰ og overvinder alle deres fjender *[som ville om muligt tage deres evige liv fra dem]* ved sin almægtige kraft og visdom.⁴¹ Dette opnås på en sådan måde og ad sådanne veje, som er i fuldkommen overensstemmelse med hans uendelige vise styrelse af verden, og det er alt sammen

³⁵ Åb 13,8.

³⁶ Hebr 13,8.

³⁷ Joh 3,13; ApG 20,28.

³⁸ Joh 6,37; 10,15-16; 17,9; Rom 5,10.

³⁹ Joh 17,6; Ef 1,9; 1 Joh 5,20.

⁴⁰ Rom 8,9-14.

⁴¹ Sl 110,1; 1 Kor 15,25-26.

udelukkende af fri nåde uden nogle betingelser forudset i dem *[de udvalgte]* til at bevirke det.⁴² *[Kristus frelser ikke, fordi han forudså en værdig gerning eller en modtagelse i tro fra den person, som ville blive frelst. Der er ingen fortjeneste eller positiv reaktion overhovedet fra nogen synder. Kristus frelser betingelsesløst.]*

9. Dette embede som mellemmand mellem Gud og mennesker tilhører udelukkende Kristus, som er profet, præst og konge i Guds Kirke, og dette embede må ikke overføres fra ham til nogen anden, hverken helt eller delvist.⁴³ *[Helgener, engle, kirker eller præster kan ikke tage del i Kristi embede som mellemmand.]*

10. Dette antal og denne rækkefølge af embeder *[profet – præst – konge]* er væsentlig. På grund af vores uvidenhed har vi brug for hans embede som profet.⁴⁴ På grund af vores fjendskab mod Gud og mangelfuldheden i det bedste, vi kan byde ham, behøver vi hans embede som præst til at forlige os med Gud og præsentere os som godkendte af ham.⁴⁵ På grund af vores uvilje og komplet manglende evne til at vende tilbage til Gud har vi - for at blive reddet og bevaret fra åndelige fjender - brug for hans embede som konge til at overbevise, underlægge sig, drage, værne, befri og bevare os, indtil vi når hans himmelske rige.⁴⁶

⁴² Joh 3,8; Ef 1,8.

⁴³ 1 Tim 2,5.

⁴⁴ Joh 1,18.

⁴⁵ Kol 1,21; Gal 5,17; Hebr 10,19-21

⁴⁶ Joh 16,8; Sl 110,3; Luk 1,74-75.